

לְהַתּוֹרָה אֶת הַחֶלֶק שֶׁלָּהּ וְדָאֵי. וְהַכֹּל כְּלוּל בְּשֵׁמוֹ הַקְּדוּשׁ יְהו"ה, שֶׁבְּכָל אוֹת וְאוֹת שָׁלוֹ יוֹצְאִים כְּמִה מְרַכְּבוֹת הַמְשֻׁמְשׁוֹת לְאוֹתָהּ אוֹת.¹⁰⁶

וְדָאֵי. וְכֹלֵא כְּלוּל בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא יְהו"ה, דְּמְכַל אֶת וְאֶת דִּילָהּ נְפַקִין כְּמִה רְתִיכִין מְשֻׁמְשִׁין לְהֵיִיא אֶת.

וְהַשְׂכִּינָה בְּמַעֲשִׂים [טוֹבִים] נִתְקַנְתָּ, ¹⁰⁷ כְּסוּד: גַּר מְצוּה (מִשְׁלֵי וּכְג), וְהִיא מִתְקַשְׁמַת בְּקִשׁוּטִים ¹⁰⁸ שֶׁלָּהּ לְהֵרָאוֹת בְּתִשׁוּקָה לְפָנֵי הַמְּלֶךְ [ז"א]. וְעַל זֶה נֵאמַר: וְאֵל אִישׁוֹךְ תִּשׁוּקְתֶךָ וְהוּא יִמְשַׁל בְּךָ (בְּרֵאשִׁית ג, טז). אֲבָל עַל הַתּוֹרָה [כְּתוּב]: אֲנִי לְדוֹדֵי וְעַלִי תִשׁוּקְתוֹ (שִׁיר ז, יא), דְּכַדִּין אִיהִי אֶתְקַשְׁמַת בְּלְבוּשִׁין דְּמִלְכָּא. וְדָא וְתוֹרָה אִיהִי דְּמִצְוָה גַּר דְּאֶצְטְרִיךְ לְאֶדְלֶקָא לָהּ, אֲבָל תּוֹרָה אִיהִי דְּנַחֲמִית וְאֶדְלֶיק לְגַר. וְרָזָא דָּא וְעַלִי תִשׁוּקְתוֹ.

וְשִׁכְנִיתָא בְּעוֹבְדִין אֶתְתְּקַנְתָּ בְּרָזָא דְּגַר מְצוּה, וְאֶתְקַשְׁמַת בְּקִשׁוּטִין דִּילָהּ לְאֶתְחִזָּא בְּתִיאֻבְתָּא קָמִי מְלְכָא. וְאֶתְמַר: וְאֵל אִישׁוֹךְ תִּשׁוּקְתֶךָ וְהוּא יִמְשַׁל בְּךָ (בְּרֵאשִׁית ג, טז). אֲבָל בְּאוֹרֵיתָא, אֲנִי לְדוֹדֵי וְעַלִי תִשׁוּקְתוֹ (שִׁיר ז, יא), דְּכַדִּין אִיהִי אֶתְקַשְׁמַת בְּלְבוּשִׁין דְּמִלְכָּא. וְדָא וְתוֹרָה אִיהִי דְּמִצְוָה גַּר דְּאֶצְטְרִיךְ לְאֶדְלֶקָא לָהּ, אֲבָל תּוֹרָה אִיהִי דְּנַחֲמִית וְאֶדְלֶיק לְגַר. וְרָזָא דָּא וְעַלִי תִשׁוּקְתוֹ.

וּבְזִמְנָא שֶׁקְבִלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה עַל הַר סִינַי, כְּתוּב: יְהוָה מְסִינֵי בְּאֵ (וַי"ו) [וְזָרַח מִשְׁעִיר לְמוֹ] (דְּבָרִים ל, ג), וְסוּד זֶה נֶעְלַם הוּא. שֶׁהַשְׂכִּינָה הִיא חֶלֶק שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאִין חֶלֶק לְשָׂאֵר הָאֻמוֹת בְּהַ כְּלָל. וְאִין לָהּ [לְשִׁכְנִינָה] חֶלֶק בְּהֵם וְלֹא בְּאַרְצוֹת שְׁלֵהֶם, אֲלֵא בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל. אֲבָל בְּכָל זֹאת הָאֻמוֹת מִתְקַיְמוֹת בְּעוֹלָם, אֲלֵא [וְדָאֵי] בְּגַלְל שֶׁכֶּךָ צְרִיךְ, וְהַמְּלֶךְ [ז"א] רוֹצֵה שְׂיִתְקַיְמוּ כָּל הַזִּמְנָן

וּבְזִמְנָא דְּקִבְלוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרֵיתָא עַל טוֹרָא דְּסִינַי, כְּתִיב ה' מְסִינֵי בְּאֵ וְכוּ' (דְּבָרִים ל, ג) וְרָזָא דָּא סְתִים אִיהוּ. דְּשִׁכְנִיתָא חוּלְקָא דְּיִשְׂרָאֵל אִיהִי וְלִית חוּלְקָא לְכָל אַמִּין בְּהַ כְּלָל. וְלִית לָהּ חוּלְקָא בְּהוּ וְלֹא בְּאַרְעָאן דְּלְהוֹן, אֲלֵא בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל. אֲבָל עִם כָּל דָּא אַמִּין מִתְקַיְמִין בְּעוֹלָמָא. אֲלֵא בְּגִין דְּהִכִּי אֶצְטְרִיךְ, וּמְלְכָא בְּעִי דִּיתְקַיְמוֹן עַד זִמְנָא דְּאֶצְטְרִיךְ. וּמְלְכָא מְקוֹרָא דְּכֹלֵא

106. עי' ת"ז תי' נה, פט, סע"א; קל"ח פתח לא, עמ' קט: "וגם המרכבות עצמם נכללים בסדר תחת שם הו"ה ב"ה". ועיין שם בעמ' קיב ח"ב בפירוט הענין וכן שם עמ' נו.

107. עי' זהר חדש יתרו מב, ע"ב; עיין זהר תרומה ח"ב, קנח, ע"א.

108. המצוות הם הקישוטים של השכינה.